

[Anker Lau.]

administration. Vi kunne ikke i udvalget blive enige om en formulering herom i betænkningen, men i udvalget henviste den højtærede minister til § 4s bestemmelse om, at importen skal reguleres under hensyn til betalingsbalancen, og at der skal tilsigtes rimelig konkurrence. Jeg måtte forstå den højtærede minister således, at der heri var sikkerhed for, at der ikke tages uberettigede hensyn til beskyttelsen, og at ministeren i henhold hertil har mulighed for at afvikle uberettiget beskyttelse på en fornuftig måde.

Den højtærede minister har jo ofte, ikke alene i den ved første behandling omtalte artikel i Politiken i marts måned, men også for ganske nylig på et møde i Grossist-Sammenslutningen af 1930, givet klart udtryk for sin forståelse af disse problemer, og nu gives der altså mulighed for, at den højtærede handelsminister kan vise, hvad han duer til. Jeg ville sætte pris på, om den højtærede minister i dag ville udtale sig om dette punkt så klart og så konkret, som det nu er muligt.

Jeg sagde før, at vor stilling til lovforslaget også har været bestemt af hele stillingen med hensyn til de europæiske markedsplaner, og jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger i den anledning. Hvad enten de europæiske markedsplaner nu realiseres i form af et frihandelsområde eller som det mere begrænsede fællesmarked, må vi anse denne lov for det redskab, der skal bruges, når restriktionsafviklingen mellem landene skal udvikle sig i henhold til de aftaler, der nu træffes herom. Vi må derfor have en lov som denne, men det gælder naturligvis om at tilpasse dens administration til den europæiske udvikling. Da tilslutningen til den ene eller den anden form for et fælles Europa skal ske i bred enighed, har vi også ment, at det var af en vis betydning, at loven og den deri foreslåede administration fik en sådan form, at den kunne samle os alle, og derved også gennem det kommende udvalgs arbejde bidrage til den for-

beredelse og tilpasning, som er en nødvendig forudsætning for, at Europaplanerne kan finde en lykkelig løsning.

Der har fra mange sider lydt advarsler imod at tage for tidlige og for skarpe standpunkter, vel netop fordi ingen kender slutningen på historien og vel også for at undgå at skabe vanskeligheder for den brede tilslutning. Dette kan jeg være helt enig i, men advarslen bør ikke alene rettes til dem, der har udtalt sig til fordel for fællesmarkedet; den bør også rettes til dem, der har udtalt sig stærkt imod dette, som dog sandsynligvis en dag bliver en mulighed, vi skal tage stilling til. Helt galt bliver det, hvis sådanne stærke udtalelser fremsættes på forkert grundlag og derfor vildleder i stedet for at vejlede.

Jeg skal ikke indlede nogen egentlig diskussion om disse problemer, blot nævne et par tilfælde, som jeg synes det ville være rart at få frem på dette sted.

Den højtærede handelsminister har således i en kronik i Politiken den 8. november i en argumentation imod fællesmarkedet anvendt et talmateriale, som er helt uegnet i denne forbindelse. Professor Jørgen Dich har i en kronik i Politiken gjort sig skyldig i en fundamental misforståelse. Kronikkens form og indhold i øvrigt skal jeg ikke her komme ind på. Politiken har selv betegnet den som stærkt personligt præget. Professor Dich argumenterer voldsomt og fanatisk imod en tilslutning til de seks lande, åbenbart ud fra den opfattelse, at blot vi holder os udenfor, er alt godt og kan vedblive med at være, som det er. Dette er en helt afgørende misforståelse.

Når fællesmarkedet er etableret — med eller uden Danmark — kan intet forblive uforandret. Alle Danmarks økonomiske, erhvervs-mæssige, kulturelle og sociale forbindelseslinjer til den øvrige verden vil forandres og påvirkes. Hr. Dich bør overveje, hvad dette vil betyde, ikke mindst for danske arbejdere og for hele vor kulturelle og sociale udvikling. Hvis Danmark isoleres uden for et frihandelsområde, kun henvist